

μουσαφίρης

μουσαφίρης, ο, πλ. **μουσαφίρηδες** κ. **μουσαφιράι, οι**, θηλ. **μουσαφίρισα, η**, ουσ. [<τουρκ. misafir]. **1.** ο φιλοξενούμενος στο σπίτι, ο επισκέπτης: «χτες βράδυ είχαμε ένα μουσαφίρη στο σπίτι, γι' αυτό δεν μπόρεσα να 'ρθω να σας βρω». (Λαϊκό τραγούδι: μόλις μπήκα στο τσαντίρι, βρίσκω γύφτο **μουσαφίρη**). **2.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση με υπονοούμενο τον εραστή: «τι γίνεται κυρά Πόπη μου, πάλι μουσαφίρη είχαμε χτες βράδυ;». (Λαϊκό τραγούδι: έμπαζες το **μουσαφίρη** απ' το πίσω παραθύρι και στ' αμπελοχώραφά μου είχα κι άλλο νοικοκύρη).

- **ακάλεστος μουσαφίρης**, καθάριος διακονιάρης, βλ. λ. [ακάλεστος](#).

- **κλάνει ο νοικοκύρης, χέζει ο μουσαφίρης**, βλ. λ. [νοικοκύρης](#).

- **ο μουσαφίρης και το ψάρι**, την τρίτη μέρα βρομάνε, λέγεται όταν κάποιος φιλοξενούμενός μας παρατείνει την παραμονή του στο σπίτι μας οπότε αρχίζει να γίνεται ενοχλητικός με την παρουσία του: «σ' ευχαριστώ για τη φιλοξενία σου αλλά κάθισα πάρα πολύ και πρέπει να φεύγω, γιατί ο μουσαφίρης και το ψάρι, την τρίτη μέρα βρομάνε».

- **όσα ξέρει ο νοικοκύρης, δεν τα ξέρει ο μουσαφίρης**, βλ. λ. [νοικοκύρης](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας